

Til: Stine Højlund Hansen (sha@uibm.dk), Udenrigsministeriet (um@um.dk), Udenrigsministeriet (um@um.dk)
Cc: London (lonamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Jette Nordam (jetnor@um.dk), Jens Chr. Andersen (jensan@um.dk), Astrid Refsgaard Møller (asremo@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Paris (paramb@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Bruxelles (bruamb@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Stockholm (stoamb@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Oslo (oslamb@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Haag (haaamb@um.dk), Kongelig Dansk Ambassade Berlin (beramb@um.dk)
Fra: Udenrigsministeriet (um@um.dk)
Titel: Helsinki: Andre landes holdning til ændring af FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed – finske forhold (UM id: 1674102)
Sendt: 16-08-2016 14:33:13

Helsinki: Andre landes holdning til ændring af FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed – finske forhold

Ref.: JTFM's instruktion af den 30. juni 2016
F2-sagsnummer: 2016 - 23225

Generelle bemærkninger

Fsva. statsløshed anser Finland, at UNHCR's arbejde er nødvendigt, og støtter fuldt ud UNHCR's kampagne med formål at gøre en ende på statsløshed.

Spørgsmål

1. Is the 1961 UN Convention on the Reduction of Statelessness being discussed in Finland - or has discussions taken place in recent years? Have similar discussions as in Denmark taken place (see attachment)? Or has general discussions regarding granting of nationality to persons that may be a threat to national security taken place – e.g. to persons that may have committed terrorist acts?

Finland tiltrådte konventionen af 1961 om begrænsning af statsløshed i 2008. Siden da har der ikke været drøftelser om selve konventionen.

Ifølge § 13 i [loven om statsborgerskab](#) er et generelt krav for at erhverve statsborgerskab ved naturalisation, at ansøgeren ikke har fået tilhold mod en person, eller har begået en strafbar handling (integritetskrav), bortset fra en handling, som straffes med en fast bøde.

Dog får et barn finsk statsborgerskab ved fødslen, hvis barnet bliver født i Finland, og hvis barnet ikke erhverver noget som helst andet statsborgerskab ved fødslen, og har ikke sekundær ret til at erhverve statsborgerskab i et andet land ved fødslen.

I de senere år har der dog været diskussion om, hvorvidt finsk statsborgerskab skal fratages fra personer, der har begået terrorhandlinger.* I regeringens handlingsplan om asylpolitik (d. 8. december 2015) er det anført, at deltagelse i aktiviteter ved organisationer, der af FN og EU er klassificeret som terrororganisationer, rejser til udlandet for at begå en terrorhandling samt finansiering af sådanne rejser vil blive strafbart.** Desuden er det anført i handlingsplanen, at efter kriminaliseringen bør lovgivningen ændres sådan, at det vil være muligt at fratage finsk statsborgerskab fra en person, der har været involveret i terrorhandlinger, men kun hvis den pågældende også har statsborgerskab i et andet land. Ifølge § 5 i [den finske Grundlov](#) kan ingen blive frataget sit finske statsborgerskab eller blive frigjort fra det, undtagen grunde, som bestemmes ved lov og kun, hvis den pågældende er statsborger i et andet land, eller vil erhverve statsborgerskab et andet sted. Ifølge § 4 i loven om statsborgerskab gælder bestemmelserne om tabet af eller frigørelse fra statsborgerskab ikke, hvis en person på grund af gennemførelsen af bestemmelserne vil blive statsløs.

Der har været en dialog med UNHCR's Regional repræsentation for Nordeuropa siden november 2014, hvor UNHCR lancerede en global kampagne med formål at gøre en ende på statsløshed i løbet af de følgende 10 år. Som forberedelse til kampagnen gennemførte UNHCR kortlægning af statsløshed i 8 lande i Nordeuropa. Rapporten om Finland blev udgivet i november 2014. Hovedformålet med den juridiske analyse var at undersøge gennemførelsen af konventionen af 1954 om status på statsløse personer og konventionen af 1961 om begrænsning af statsløshed samt andre relevante internationale og regionale standarder om statsløshed i finsk lovgivning.

2. Does Finland consider it in accordance with the 1961 Convention to suspend the granting of nationality to a person covered by the 1961 Convention?

Ordlyden af artikel 1 (2) (c) i konventionen af 1961 knytter klart betingelsen om ikke at bevilge

statsborgerskab til tilfælde, hvor den pågældende person er blevet dømt for en forbrydelse eller dømt til fængsel. Artiklen tager ikke stilling til, hvorvidt det ville være muligt at suspendere tildeling af statsborgerskab.

3. Would Finland be interested in participating in a dialogue on possibilities for amending article 1(2)(c) of the 1961 Convention? Which challenges, if any, could you foresee in such a process?

Spørgsmålet vedrørende denne artikel er ikke relevant for Finland, idet Finland anvender princippet om fødselssted i tilfælde, som er nævnt i artiklen.

Ifølge § 9 i loven om statsborgerskab erhverver et barn finsk statsborgerskab ved fødslen, hvis barnet er født i Finland og ikke erhverver noget som helst andet statsborgerskab ved fødslen, og har ikke sekundær ret til at erhverve statsborgerskab i et andet land ved fødslen. Et barn, der er født i Finland, erhverver finsk statsborgerskab gennem fødested, hvis det pågældende barns forældre har flygtningestatus i Finland, eller hvis forældrene på anden måde er ydet beskyttelse mod myndighederne i den stat, hvor de har statsborgerskab. Et yderligere krav er, at barnet ikke får hverken den ene eller anden forældres statsborgerskab uden registrering af barnets fødsel hos en myndighed fra det land, hvor forælderen har statsborgerskab eller gennem en anden procedure, der kræver bistand fra en myndighed fra dette land. Hvis ovennævnte beskyttelse kun er ydet til den ene af forældrene, er det et krav, at barnet ikke erhverver forældrerens statsborgerskab ved fødsel eller ikke har en sekundær ret ved fødslen at erhverve det.

*Den finske model af PVE fremhæver deltagelse og åbenhed, klar koordinering, interaktion samt effektiv og klar kommunikation. En handling, der forhindrer voldelig radikaliserings og ekstremisme samt fremme af demokrati og menneskerettigheder støtter hinanden. Samarbejdet og konstant samspil mellem myndigheder og diasporas letter integrationen af flygtninge i det finske samfund. Den reviderede nationale handlingsplan, som forebygger voldelig radikaliserings og ekstremisme blev vedtaget i april 2016. Handlingsplanen er udarbejdet og bliver gennemført i samarbejde med myndigheder, NGO'er og lokalsamfund, herunder religiøse samfund. Lokalsamfundene samt NGO'erne arbejder sammen med myndighederne i alle PVE-aktiviteter. Et eksempel på de foranstaltninger, der indgår i handlingsplanen, er at forebygge udbredelsen af voldelig radikal propaganda og rekruttering til voldelige ekstremistiske bevægelser blandt asylansøgere. Mange flygtninge er unge og sårbare over for ekstremistiske bevægelsespropaganda og rekruttering. Handlingsplanen indeholder foranstaltninger til at styrke børn og unges evne til at identificere og beskytte sig mod beskeder og propaganda, der indeholder vold.

** Se regeringens lovforslag 93/2016, baseret på FN's Sikkerhedsråds resolution 2178 (2014), om at rejse til udlandet for at begå en terrorhandling og finansiering af sådanne rejser. https://www.eduskunta.fi/SV/vaski/HallituksenEsitys/Sidor/RP_93+2016.aspx

Kilde: Ambassaden har været i kontakt med Legal Officer Johanna Lahti fra Udenrigsministeriet samt Senior Adviser for legislative Affairs Tiina Sinkkanen fra Indenrigsministeriet.

Helsinki/ Riikka Kuusilehto